

hàbil manejador de *Làudano líquido* en casos d'apur... i a tot drap.

Manuel Delgado, procedent del Toboso, escenari de l'immortal Quitxot i sens altra parla que la de la Manxa, més admirada que compresa per molts montblanquins.

Josep de Subirà, jove elegant d'*abolengo*, que tenia el títol mèdic entre els molts pergamins que ostentà i el desempolsà per a refer-se exercint a fora d'una certa astènia bastant material.

Un colp omplert el buit que els dignes companys Pedrol, Murtró i Sedó deixaven, fou preocupació de la Directiva esperar tots els recursos per a que el governador civil de Tarragona, inspirant-se en un ampli esperit de justícia protegís eficaçment a tots els elements que el Sindicat cregués convenient enviar a Montblanch i pobles anexas, per a atendre a les famílies que fidels a sos antics metges només que en cas d'apremi hagueren fet ús dels esquirols. Conseguit tal propòsit després de tocar no pocs ressorts, el Sindicat envià com a *Balon d'essai* al Dr. Garcia Rodrigo, qui amb el concurs dels companys dels pobles veïns atengué els igualats als membres del Sindicat.

Als pocs dies, el Governador de Tarragona, fent pressió l'Alcalde i Secretari de Montblanch, reuní als antics Metges de dita vila, representant del Sindicat de Metges i del Col·legi de Tarragona, per a l'arreglament de la qüestió de les titulars—causa de l'esclat del conflicte—i després d'esbossar les bases es confià al Sr. Colom i Cardany, diputat per aquell districte, la fixació de les quantitats i dels plaços de pagament de les mateixes i en ésser-los-hi en aquella ocasió reiterades per la primera autoritat civil de la província tarragonina les garanties de seguretat personal. la Directiva del Sindicat cregué arribada la prevista ocasió per a que els companys exilats retornessin a son lloc d'exercici, lo que compliren seguidament essent acollits respectuosament per la població, allí són des de darrers d'Agost contant amb l'apoi moral i material de la nostra col·lectivitat que els hi envia un colp instalats un xec de 500 pessetes a cadascú per les atencions del d'Agost, amb el compromís d'obrir de nou igualatoris en les condicions que anteriorment havia fixat la Secció Comarcal del Sindicat i sobre tot les quotes d'igualta per mesos, de les que s'enviarà nota a la Directiva per a restar de la pensió lo que en concepte d'igualta vagin recaudant. Per ara el poble va lentament acudint als seus antics cuidadors, i no dubtem que dintre de poc els igualatoris seran pot-ser millors que abans del conflicte, ja que a aquest li hi favoreixen totes les circumstancies.

En efecte, els senyors anti-sindicatistes mèdics que confessaven palesament que havien sobtadament perdut la confiança del seu metge pel sol fet d'imposar-los una petita modificació en el servei, no tan sols han hagut d'arreglar els únics—per gran honra de la classe—que han trobat, sinó que a fi d'evitar que tot el servei recaigués sobre el més *grapo*, han hagut d'apelar a l'arbitraria llei

del sorteig per a imposar a cada client el metge que per etzar li toqués, provocant amb tal solució el descontent de les dues terceres parts dels socis. Altrament, com que els compromisos econòmics contrets amb els tres esquirols contractats passa de divuit mil pessetes, i no compten amb gaire més de mitja població i cap poble anexe, resulta que per evitar els pagament d'un modestíssim augment d'igualta, ara han de satisfer per un metge que ni coneixen ni els hi mereix cap confiança molt més de lo que els cobraran nostres companys sotmetent-los a les normes econòmiques adoptades per aquella Secció Comarcal.

Heu's aquí com poc a poc va encarrilant-se la qüestió vers la favorable solució desitjada. No escatimem esforços per a lograr-la totalment, per a convèncer a tothom que amb metges ja no s'hi juga, que som dignes de respecte, nostre treball està per damunt del capritxós albir de qualsevol ésser amb figura més o menys humana, que tenim una col·lectivitat que eficaçment ens protegeix i cada dia es fa més ferma i robusta, una unió sagrada que prompte ens lligarà a tots amb vincles fervorosament apreciats com quelcom de les nostres pròpies vides.

Recordèu-se dels deures que als dignes companys de Montblanch ens lliguen!

Tingueu present als seus contrincants que vergonyosament figuren en la nostra llista d'isolament!

VIDA DE LES SECCIONS (1)

Secció de Barcelona

En ésser elegida la Junta de la Secció de Barcelona, tenia consciència de la feixuga tasca a fer per a organitzar aquesta Secció. No oblidava que en les capitals l'exercici de la Medicina adquireix aires extraordinaris d'avidesa en la competència professional, i era precís regularitzar aquestes relacions, degudes, en bona part, al malestar econòmic d'una proporció bastant nombrosa de companys, procurant millorar la seva situació material dictant normes de deontologia mèdica fins ara caigudes amb excessiva freqüència en desús.

No pensà ni molt ni poc en les quasi incontables dificultats que s'oposaven a la seva actuació, algunes d'elles de solució molt àrdua. Fou traçat un plan. Convenia inquirir les causes que motivaven el retraïment d'una grossa part de companys; era precís exigir que es retribuís amb equitat i decor els serveis mèdics.

Per a lo primer obrí una enquesta fent que un delegat, que la Junta autoritzà degudament, vegés a tots els companys refractaris o aparentment tals, i sol·licités d'ells atentament el seu criteri, advers o favorable, a una actuació sindical de la classe. Havia precedit a aquesta gestió una exposició firmada per tots els companys de la Directiva, en la que, fent veure la imprescindible necessitat de defensar-nos com a classe, agrupant-nos dins del Sindicat, demanàvem la cooperació de tots per a assegurar un major èxit en la nostra tasca.

Del resultat de l'enquesta se n'ha tret una

(1) Es crida l'atenció sobre l'avis inserit en la Part Oficial del present BUTLLETÍ.

impressió altament afalagadora. El Sindicat de Metges de Catalunya, en la capital de Barcelona, no té enemics, al menys declarats, que ho fossin donant la cara. El temps, potser, és possible que ens demostrí el contrari. Les visites fetes han donat lloc a què un centenar de companys firmessin la seva adhesió al Sindicat; bon nombre d'altres vegent amb bons ulls el contingut espiritual de la nostra obra, prometeren el seu ingrés. En altres, en canvi, enemistats personals, desenganys dolorosos agombolats per un exercici perllongat, recels a voltes explicables, pessimismes arrelats per l'experiència, egoismes basats en la pròpia suficiència, els portaren a contestar amb una negativa seca, algunes vegades no exempta d'hostilitat i de rencor. Nosaltres confiïm en què tots els que siguin capaços d'una espurna d'altruisme, els que puguin avivar la flama esmorteïda de la seva fe, els que puguin clarejar la seva pensa amb la llum de l'optimisme, voldran concedir-nos un crèdit limitat i una espectació no exempta de simpatia per a la nostra actuació. Deixem després de banda la injustificada adversió al nom, pres en son sentit purament etimològic i no essent objecte de capcioses interpretacions i la suposada dualitat amb els Col·legis, ja que uns i altre tenen el seu camí ben senyalat i les seves orientacions del tot diferenciades encara que vagin a un fi comú.

Apart de la feina feta en aquest sentit, nomenà una ponència que estudiés unes tarifes mínimes d'honoraris, integrada pels companys Josep M.ª Rosell, Angel Moya Blanchart, Sixte Cambra, J. Cararach, de Sant Andreu, i J. Pondevida, de Sans-Hostafranchs. Els dos darrers companys alegaren motius fonamentats per a arranjar la qüestió de les tarifes conforme a les decisions de les seves subseccions respectives, tenint en compte el regim antic. Aprovades en principi les tarifes per la Junta, foren discutides amb algunes adicions en Junta General de 22 de Juny, concedint-se així mateix a les subseccions esmentades, el dret a entendre en la dita qüestió en les seves demarcacions respectives, esperant l'oportunitat per a anar a la unificació.

Les tarifes foren enviades als diaris locals, alguns dels quals ne feren comentaris, els que en síntesi, no se'ns negava el dret de llegitima defensa. Publicades en fulla apart han sigut remeses a tot els companys de Barcelona, i per molts sabem que ja han començat a donar els seus fruits, i podem aspirar a què dintre d'un plaç més o menys curt, sigui unànim la seva implantació. Es precís que els companys es convencin que la competència econòmica és el nostre fonamental enemic. Fent-nos retribuir degudament els nostres serveis, és possible viure amb la dignitat necessària tots els metges que residim a Barcelona (poc més d'un miler, deixant apart la població mèdica flotant i els companys que gairebé o en absolut no exerceixen, i incloent en dit nombre els especialistes de tota mena).

D'acord amb la Junta del Sindicat fou nomenada la Ponència encarregada de normalitzar les relacions entre els metges i les Companyies d'accidents de Treball, treball que sortí a llum en el número prop-passat del BUTLLETÍ. Remès a les Seccions, s'han proposat adicions i esmenes que han passat a la Ponència. Immediatament seran presentades a les Companyies.

Hi ha nomenada una Comissió mixta també (Juntas del Sindicat i de la Secció) per a l'estudi del complex problema de la beneficència, com n'existeix una altra nomenada en la darrera assemblea de la Secció per a l'estudi dels dispensaris gratuïts.

En estudi hi ha també l'organització de la Secció en demarcacions per a simplificar els treballs i establir un verdader contacte entre els companys de les diferents barriades, com